ŻYWORÓDKA PIERZASTA
(Kalanchoe Pinnata)

Hodowla i zastosowanie

Copyight by Szymon Ręczelewski 2005. All rights reserved.

żyworódka pierzasta

roślina niezwykła

Spis treści:

1. Opis podstawowy
2. Krótka charakterystyka
3. Hodowla
4. Główne właściwości i kierunki zastosowania
5. Zastosowanie zewnętrzne
6. Zastosowanie wewnętrzne
7. Przepisy na proste leki
8. Historia użycia
9. Zawartość chemiczna
10. Badania kliniczne nad żyworódką
11. Słowo co do praktycznego użycia
UWAGA !!!

1. Opis podstawowy

Rodzina: Crassulaceae
Rodzaj: Kalanchoe
Gatunek: brasiliensis, pinnata
Synonimy: Calycinum Bryophyllum, germinans B., pinnatum B., calycina Cotyledon, C.calyculata, C. pinnata, C. rhizophilla, floripendia Crassuvia, pinnata Crassula, madagascariense Sedum, pinnata Verea

Nazwy potoczne (z różnych krajów) : Epifit , balangban, bruja, żyworódka pierzasta, krzak serca dzwonu, coirama, coirama - branca, coirama - brava, dipartenga, chaude farine, pavo fel, folha - trans - costa, zielona miłość, hoja profanator aire, liść życia, wiecznie żywa, loveplant mexican, liść cudu, patti motta, paichecara, pashipadeh, paochecara, pirarucu, potagoja, sayao, saia ~ och, wiwat siempre

2. Krótka charakterystyka

Żyworódka jest stałą rośliną o niezwykłych właściwościach leczniczych. Jej wiecznie zielone, sercowate liście wyrastają z łodygi, której rozmiary dochodzą nawet do 1 metra. Kalanchoe jest botanicznie sklasyfikowanym z dwoma głównymi łacińskimi imionami, które odnoszą się do tej samej rośliny: Pinnatum Bryophyllum i Pinnatum Kalanchoe (jak również różne synonimy obu). Jest to jedyny gatunek Kalanchoe znaleziony w Ameryce południowej, jednakże, 200 okazów innego gatunku Kalanchoe zostało znalezionych w Afryce, na Madagaskarze, w Chinach. Niektóre okazy są doceniane przez swój wygląd, przez co stały się popularnymi tropikalnymi roślinami w domach.
Części użytkowe rośliny: liście, sok liścia

3. Hodowla

Żyworódka jest wieloletnią rośliną. Na brzegu każdego liścia znajdują się miejsca, z których wyrastają liczne "rozmnóżki" wraz z małymi listeczkami i korzonkami. Po kilku dniach odrywają się one od rośliny i opadają na podłoże. Tam od razu wrastają w glebę i powstaje już nowa roślina. Z dużego, dorosłego liścia można uzyskać kilkanaście roślinek. Żyworódka nie ma specjalnych wymagań dla prawidłowego wzrostu. Musi mieć zawsze wilgotną glebę oraz dużo światła (najlepiej na parapecie skierowanym na południową stronę). Nie nadaje się ona do hodowli w ogrodzie, ponieważ pochodzi z krajów tropikalnych, więc raczej nie wytrzymałaby naszego klimatu. Ziemia, w której żyworódka rośnie nie powinna być nawożona, świetnie rozwija się sama, bez dopalaczy). Przydaje się również usztywnienie dla łodygi w postaci przywiązanego patyka itp. gdy roślina jest juz duża.

4. Główne właściwości i kierunki zastosowania

* zabija bakterie, wirusy i grzyby
niszczy różne drobnoustroje chorobotwórcze zarówno u ludzi, jak i u zwierząt, a nie powodujących zmian chorobowych Zostało wykazane podczas badań, że żyworódka zabija szczepy bakterii ropotwórczych (gronkowce, paciorkowce) i pałeczki czerwonki, a także wirusy.

* działa przeciwzapalnie
hamuje rozwój zapalenia niszcząc bakterie i substancje chemiczne przez nie produkowane oraz zmniejsza obrzęk

* ma właściwości przeciwprzesiękowe
hamuje wydzielanie płynu przez uszkodzona skórę

* ma właściwości regenerujące
przyspiesza regeneracje uszkodzonego naskórka, równocześnie oczyszczając ranę z ropy i zanieczyszczeń. Wygojone blizny są trwalsze i mniej widoczne

* ma właściwości biostymulacyjne
zwiększa odporność organizmu poprzez pobudzanie niektórych składników układu immunologicznego

* Pomaga na choroby kobiece
Stany zapalne żeńskich gruczołów płciowych, zapalenie i pęknięcie sutka u karmiących matek, ropne jamy i przetoki poporodowe, nadżerki szyjki macicy.

* Niweluje efekty pooperacyjne
trudno gojące się rany, ropienie i przetoki, zapalenie i obrzęk blizn po zabiegach chirurgicznych, przeszczepach skóry i oparzeniach

5. Zastosowanie zewnętrzne

* wszelkie uszkodzenia skóry, zranienia
przemywa się (lub przykłada) czystym sokiem z liści, lub nalewka spirytusową

* oparzenia skóry
najwyżej I i II stopnia leczy się tylko świeżym sokiem, przykładając nasączony gazik kilka razy dziennie

* wrzodziki, trądzik, wągry
przeciera się nalewka spirytusowa rano i wieczorem

* ropne chroniczne wycieki
rano i na noc przykłada sie tampon z waty nasączony nalewką lub świeżym sokiem. Dodatkowo pije się 3 razy dziennie po 20 kropli wyciągu z kasztanowca

* długo nie gojące się rany
tj. przy ropnych wyciekach

* egzemę
przecierać sokiem chore miejsca kilka razy dziennie. Należy również smarować skórę maścią lub kremem z żyworódki

* łupież
co 2 dni nacierać skórę głowy sokiem lub nalewką

* brodawki
przykładać watkę nasączoną sokiem lub nalewką. Na noc nałożyć opatrunek z soku lub sam liść, bez błonki. Zabiegi powtarzać aż do zniknięcia brodawki

* piegi
przeciera się sokiem lub nalewką aż do wybielenia

* gangrena
na noc przykłada się tampon nasączony sokiem, rano i w południe smaruje się sokiem lub nalewką. Należy pić 3 razy dziennie po 20 kropli soku (nie nalewkę) oraz 3 razy dziennie po 20 kropli wyciągu z kasztanowca

* choroba Bru"gera
tj. przy gangrenie

* reumatyzm
kilka razy dziennie wcierać sok lub nalewkę w bolące miejsce. Należy także pić sok lub nalewkę 3 razy dziennie po 20 kropli. Można również zjadać kawałek liścia odpowiadającego dawce

* zapalenie stawów
2 razy dziennie przykładać kompres nasączony sokiem lub nalewką

* bóle głowy
czoło i skronie smaruje się sokiem lub nalewką rano i wieczorem. 2 razy dziennie należy pić po 20 kropli soku lub zjadać liść odpowiedni dawce

6. Zastosowanie wewnętrzne

* katar (wszystkie rodzaje)
zakrapia się po parę kropel soku do nosa kilka razy dziennie. W parę minut po zakropleniu następuje gwałtowne kichanie. Przy chronicznym katarze kuracja może potrwać dłużej

* angina
żuje się wolno kawałek liścia kilka razy dziennie po jedzeniu. Liść powoduje znieczulenie przełyku - nie należy popijać!!! Uczucie odrętwienia mija po kilku minutach

* utrata głosu, chrypka
tj. w przypadku anginy, tyle że kuracja może potrwać dłużej. W schorzeniach gardła stosuje się preparat z miodu, soku z żyworódki i tłuszczy

*krwawienie z dziąseł
należy wolniutko żuć liść i trzymać go w ustach przez 15 minut rano i wieczorem. Uczucie odrętwienia mija po kilku minutach

* parodontoza
żuje się wolno liść kilka razy dziennie, przytrzymując na zębach. Należy pić 3 razy dziennie po 20 kropli soku przed jedzeniem

* ból zęba
żuć kawałek liścia na bolącym zębie, a jeśli jest ubytek, włożyć tamponik nasączony sokiem. Powtarzać kilkakrotnie

* kaszel
kilka razy dziennie żuć liść połykając sok

* grypa
3 lub 4 razy dziennie pić po 20 kropli soku lub nalewki przed jedzeniem

* dychawica oskrzelowa, astma bronchitowa, oskrzelowa,
alergiczna, zapalenie oskrzeli
3 razy dziennie pije się 20-30 kropli soku lub zjada się liść odpowiedniej wielkości

* zapalenie płuc, ropne zapalenie płuc
pić sok 3 razy dziennie 50-60 kropli lub zjadać odpowiedni kawałek liścia

* zakażenie krwi
pić 3 razy dziennie po 40 kropli soku

* cukrzyca
pić po 20 kropli soku 3 razy dziennie po jedzeniu.
Jeszcze lepiej zjadać liść - odpowiednio do dawki soku

* bóle serca
wspomagająco pić 3 razy dziennie po 20 kropli przed jedzeniem

* żylaki
3 razy dziennie pic przed jedzeniem 20-40 kropli soku lub nalewki, na noc nacierać nalewka lub sokiem, położyć kompres z nalewką i przykryć ceratką

* w chorobach żołądka i jelit
(owrzodzenia, nieżyt, katary), wątroby, trzustki, oraz w stanach zapalnych nerek należy pić przed jedzeniem 3 razy dziennie po20 kropli soku lub zjadać liść odpowiadający 20 kroplom

7. Przepisy na proste leki

* sok
ściąć zielone łodyżki wraz z liśćmi, umyć, owinąć bibułą i trzymać w lodówce około tygodnia. Zmiażdżyć i wycisnąć sok, który jest już gotowy do użycia. Jeżeli do soku dodamy spirytus (jedną piątą jego objętości) możemy używać tą mieszanką przez cały rok trzymając w lodówce

* nalewka spirytusowa
około jednej czwartej szklanki soku połączyć z jedna szklanką spirytusu (w przypadku nacierań może być salicylowy). Przelać do małych buteleczek

* mieszanina
zalecana przy nieżytach, chrypce i bólu gardła
Jedna łyżka masła + jedna łyżka smalcu (najlepiej stopiona słonina) + jedna łyżka miodu. Wszystko dokładnie wymieszać i wolno połączyć z dwiema łyżkami soku z żyworódki. Stosować jedna łyżeczkę przed jedzeniem i kilka razy dziennie w małych porcjach przez okres kilku dni. Czyniąc to 3 razy w roku przez 10-12 dni chronimy gardło

* nalewka do picia
stosować tylko czysty spirytus lub wódkę w proporcji - jedna część pokrojonego liścia żyworódki + 3 części płynu

* liść do natychmiastowego użycia
używając świeżego liścia jako kompresu lub bezpośrednio do przyłożenia na chorobowo zmienioną skórę, należy zdjąć z niego błonkę i położyć na skórę. Na to nałożyć ceratkę lub folię, owinąć bandażem. Zmieniać kompres co 4-5 godzin aż do zagojenia, tzn. ok. 3 dni. Liść można zgnieść. Używać do skaleczeń, kontuzji, obrzęków i zapaleniach dziąseł

* krople do oczu, uszu, nosa
zmiażdżyć listek (wcześniej dobrze umyty), wycisnąć przez sterylną gazę sok i zakropić po 1 kropli do oczu 2 razy dziennie. Pieczenie szybko ustąpi. Kroplami można też zakropić nos, stosując po 2 kropelki 2 razy dziennie. Ulga nastąpi bardzo szybko, a infekcja minie, ale zakrapiać trzeba jeszcze przez 3-4 dni. Przy bólu i szumie w uszach zakropić 2-3 krople - ból powinien ustąpić natychmiast. Następnie natrzeć okolice uszu i skroni sokiem. Należy koniecznie pójść do lekarza

* maść żyworódkowa
Ok. 10 dag świeżego, nie solonego smalcu delikatnie roztopić, gdy jest ciepławy (nie gorący), dobrze wymieszać z 1 i 1/2 łyżki soku z żyworódki (przesączonego przez płótno). Można dodać 2-3 krople perfum.

8. Historia użycia

Kalanchoe jest ważną rośliną dla ludów Amazonii; stosują ją do wielu różnych celów. Używają lekko upieczonych liści do zwalczania raka i zapaleń, a sok z liścia jest popularnym środkiem na gorączki. Mieszanina soku liścia z olejem orzecha kokosowego albo olejem andiroba, po otarciu nią czoła, leczy migrenę i bóle głowy. W Rio Pastaza w Ekwadorze, tubylcy używają wnętrza liścia do kuracji złamanych kości i wewnętrznych stłuczeń. W Ameryce południowej Żyworódka była używana od wieków. Nazywana są " liść cudu" i" liść życia" przez jej nadzwyczajne uzdrawiające własności. W Brazylii roślina ta jest uważana za środek uspokajający, anty - zapalny. Jest używana do wszystkich rodzajów chorób układu oddechowego - od astmy i kaszli do zapalenia oskrzeli. Niszczy też kamienie nerkowe, wrzody żołądka, choroby skórne i obrzęk nóg. Całe liście albo sok liścia są używane do leczenia bólów głowy, bólów zęba, bólów ucha, infekcji oka, ran, wrzodów i ukąszeń owadów. W Peru roślina jest stosowana do tego samego. W Meksyku i Nikaragui żyworódka jest tez stosowana przy menstruacji oraz porodach.

9. Zawartość chemiczna

Kalanchoe jest bogaty w alkaloidy, glikogen, steroidy, lipidy i inne. Liście zawierają również pewną grupę substancji chemicznych (z ang.: bufadienolides), bardzo aktywnych, które wzbudziły zainteresowanie naukowców. Są one podobne w strukturze i działaniu do dwóch innych glikoidów, digoxin i digitoxin (leki użyto do klinicznego leczenia przekrwiennej wady serca i spełniły warunki). Bufadienolides żyworódka zamanifestowała w badaniach klinicznych, ukazując swe antybakteryjne, przeciwwirusowe i rakobójcze działanie.

Główne substancje chemiczne zawarte w roślinie, to (z ang.): arachidic acid, astragalin, behenic acid, beta amyrin, benzenoids, beta-sitosterol, bryophollenone, bryophollone, bryophyllin, bryophyllin A-C, bryophyllol, bryophynol, bryotoxin C, bufadienolides, caffeic acid, campesterol, cardenolides, cinnamic acid, clerosterol, clionasterol, codisterol, coumaric acid, epigallocatechin, ferulic acid, flavonoids, friedelin, glutinol, hentriacontane, isofucosterol, kaempferol, oxalic acid, oxaloacetate, palmitic acid, patuletin, peposterol, phosphoenolpyruvate, protocatechuic acid, pseudotaraxasterol, pyruvate, quercetin, steroids, stigmasterol, succinic acid, syringic acid, taraxerol, i triacontane

10. Badania kliniczne nad żyworódką

Popularność żyworódki jako środka leczniczego zostało wyjaśnione przez badania przeprowadzone dotychczas na tej roślinie. Tradycyjne użycie do wszelkiego typu zakażeń (zarówno wewnętrznie i zewnętrznie) jest poparte przez badanie wskazujące, iż liście mają antybakteryjną, przeciwwirusową i przeciwgrzybową działalność. Liść i sok liścia pokazały znaczącą antybakteryjną działalność dla bakterii tj. Staphylococcus, coli E., Shigella, Bacillus i Pseudomonas. Wodny roztwór liści kalanchoe (używany zewnętrznie i wewnętrznie) zapobiegał i likwidował zakażenie świdrowcem (powszednia pasożytnicza choroba w krajach tropikalnych, która przenoszona jest przez ukąszenie owadów gryzących Phlebotomus) zarówno u ludzi, jak i u zwierząt. W dodatku do jego antybakteryjnych własności należy dodać fakt, iż leczy choroby górnych dróg oddechowych. Ustępowanie np. zatrzymania kaszlu, dowodzi, że sok liścia ma potężne anty - histaminowe i anty - alergiczne działanie. W badaniu vivo (na szczurach i świniach Gwinei) sok liścia ochraniał od chemicznie wywołanych reakcji anaphylactic oraz śmierci przez wybiórcze blokowanie receptorów histaminowych w płucach. W innym w badaniu vivo naukowcy udowodnili pozytywne skutki użycia żyworódki przy chorobie wrzodowej. Jeszcze inne badanie vivo badania potwierdzają, że kalanchoe może zmniejszyć gorączkę, łagodzi bóle i odpręża mięśnie. To są anty - zapalne skutki, które częściowo zostały przypisane dla immunomodulatorów, a działanie odpornościowe zostało udokumentowane przez naukowców. Żyworódka okazała się też środkiem uspokajającym działającym na centralny system nerwowy (testowane na zwierzętach). Te skutki zostały częściowo przypisane właściwości liścia, który powiększa ilość neurotransmiterów w mózgu zwanych GABA (kwas aminobutyric gamma).

11. Słowo co do praktycznego użycia

Badania kliniczne przeprowadzone na zwierzętach pokazały, że liście nie są toksyczne w dawkowaniach, dopuszczalna została ilość aż 5 gramów na kilogram wagi ciała (u szczurów) jednakże zdarzyło się kilka przypadków toksyczności i nawet śmierci kiedy domowym zwierzętom (krowy i kozy) podano nadmierne ilości liści (ocenionych na 20 g na kilogram wagi ciała).

UWAGA !!!

* Roślina nie powinna zostać użyta w czasie ciąży, ponieważ jej działanie na płód i organizm matki nie zostało zbadane klinicznie.

* Nie stosuj żyworódki w stanie krytycznego obniżenia odporności organizmu

*Stosuj się do dawek zawartych w przepisach, nie przekraczaj ich! Lek z żyworódki jest środkiem aseptycznym. jej sok ani liść nie są trujące i nie powodują szkodliwych skutków ubocznych, jednak nie przesadzaj u użytkowaniem, a szybko dojdziesz do zdrowia.

* Liści żyworódki nie należy zgniatać metalem. Można to robić szklanym korkiem w naczyniu szklanym lub ceramicznym, a jeszcze lepiej własnymi palcami (wzmacnia działanie)

* Nim zaczniesz się leczyć żyworódką, skontaktuj się z lekarzem!!! Wspomagające działanie żyworódki nie może w żadnym przypadku zastąpić fachowej opieki lekarskiej!!!

† Powyższa publikacja powstała i jest rozpowszechniana wyłącznie w celach edukacyjno - informacyjnych. Autor nie namawia ani nie zmusza nikogo do użytku tej rośliny w celach tutaj opisanych. Użytkowanie jej nie może nigdy zastąpić lub przystopować interwencji lekarza lub innego specjalisty. Działalność żyworódki nie może w 100% wyleczyć, złagodzić, lub zapobiec rozwojowi choroby. Autor nie ponosi odpowiedzialności za nieumiejętne oraz niebezpieczne użytkowanie tej rośliny które nie zostało uwzględnione w tej publikacji.